

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/43/2013
Identifikačné číslo spisu:	1709010336
Dátum vydania rozhodnutia:	28.08.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Toman
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1709010336.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28. augusta 2013 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci proti obvinenému Bc. H. H. , pre pokračovací zločin krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. o dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3 To 104/2010, zo dňa 11. januára 2011 rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Pezinok zo dňa 1. júla 2010, sp. zn. 2 T 103/2009, bol obvinený Bc. H. H. podľa § 285 písm. b/ Tr. por. spod obžaloby Vojenskej obvodnej prokuratúry, sp. zn. 0 Pv 199/2008, zo dňa 7. júla 2009 pre pokračovací zločin krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

1/ v čase od 23.35 hod. do 23.55 hod. dňa 15.05.2008 na oddelení skráteného vyšetrovania Senec po predchádzajúcom riadnom poučení podľa § 131 ods. 1 Tr. por. o povinnosti vypovedať pravdu a o následkoch krivej výpovede v zmysle § 346 Tr. zák. ako svedok poškodený v trestnej veci ČVS: ORP-1544/3-OSV-BH-2008 nepravdivo vypovedal o krádeži motorového vozidla zn. Volkswagen Passat EČV: A.-Q., ku ktorej podľa jeho výpovede malo prísť od 15.00 hod. dňa 14.05.2008 do 23.00 hod. dňa 15.05.2008 v Z. na O. ulici XX, pričom tak konal v úmysle zakryť svoju účasť na trestnom čine spáchanom za použitie vyššie uvedeného vozidla dňa 15.05.2008 na území okresu S. v Českej republike,

2/ v čase od 14.00 hod. do 14.30 hod. dňa 21.05.2008 na oddelení skráteného vyšetrovania Senec po predchádzajúcom riadnom poučení podľa § 131 ods. 1 Tr. por. o povinnosti vypovedať pravdu a o následkoch krivej výpovede v zmysle § 346 Tr. zák. nepravdivo doplnil svoju vyššie uvedenú svedeckú výpoveď v trestnej veci ČVS: ORP-1544/3-OSV-BH-2008 o krádeži motorového vozidla motorového vozidla zn. Volkswagen Passat EČV: A.-XXXV., čím zmenil skutočnosti, ktoré o okolnostiach krádeže

vozidla oznámil dňa 15.05.2008 tak, aby zodpovedali zistenému stavu a obsahu vozidla Volkswagen Passat EC: A.-XXXV. v čase okolo 17.30 hod. dňa 15.05.2008 nájdeného hliadkou Inšpektorátu cudzineckej polície Vsetín na parkovisku pri motoreste T. v obci U., okres S., Česká republika, oslobodil,

pretože skutky nie sú trestným činom.

Uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3 To 104/2010, zo dňa 11. januára 2011 podľa § 319 Tr. por. bolo odvolanie vojenského obvodného prokurátora zamietnuté.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky podal proti uzneseniu krajského súdu dovolanie podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. s odôvodnením, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku.

V odôvodnení svojho dovolania uviedol, že v posudzovanej veci s názorom súdu, že nepravdivá výpoveď sledujúca cieľ, aby osoba, ktorá vypovedá, neprezradila svoju inú trestnú činnosť, je v skutočnosti súčasťou obhajoby, sa nemožno stotožniť. V predmetnom prípade totiž obžalovaný nebol v rozhodnom čase obvineným, ani svedkom, ktorý by vypovedal vo veci iného obvineného, a ani svedkom, ktorý by vypovedal v trestnej veci, v ktorej by figuroval, ako podozrivý. Obžalovaný v rozhodnom čase vypovedal ako svedok - poškodený ohľadne odcudzenia predmetného motorového vozidla, a teda vôbec nevypovedal ohľadne svojho trestného činu spáchaného na území Českej republiky. Taktiež nemožno súhlasiť s názorom súdu, že obžalovaný sa v rozhodnom čase musel cítiť subjektívne obvineným, pretože tento v tom čase nemohol predpokladať, že bude odhalená jeho účasť na protiprávnej činnosti na území Českej republiky, nakoľko sa k opustenému vozidlu už nevrátil, a preto nemal akým spôsobom vedieť, že je sledovaný policajmi. Obžalovaný teda svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu krivej výpovede a krivej prisahy, vrátane subjektívnej stránky, pretože vedome uvádzal pred orgánom činným v trestnom konaní nepravdu o rozhodnej skutočnosti (o krádeži motorového vozidla), v snahe zakryť svoju trestnú činnosť na území Českej republiky.

Z uvedených dôvodov generálny prokurátor Slovenskej republiky navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že napadnutým uznesením Krajského súdu v Bratislave bol porušený zákon v prospech obvineného, následne, aby toto rozhodnutie zrušil a prikázal tomuto súdu, aby ju v potrebnom rozsahu opätovne prerokoval a rozhodol.

V písomnom vyjadrení k dovolaniu generálneho prokurátora obvinený uviedol, že dovolanie považuje za nedôvodné a navrhol, aby ho Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Najvyšší súd, ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), predovšetkým skúmal, či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím uznesenie Krajského súdu v Bratislave, ako odvolacieho súdu, ktorým bol obvinený Bc. H. H. právoplatne oslobodený.

Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie podal generálny prokurátor Slovenskej republiky, bolo preto podané osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. a/ Tr. por. K podaniu dovolania došlo na Okresnom súde Pezinok, t.j. v mieste, podľa § 370 Tr. por.

V dovolaní musí byť ďalej uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napadané tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. Generálny prokurátor poukazuje na dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda na to, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku.

V dovolacej námietke generálny prokurátor namieta rozhodnutie súdu o oslobodení obvineného spod obžaloby, pretože podľa jeho názoru vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že obvinený potom, ako sa sám dobrovoľne dostavil na oddelenie skráteneho vyšetrovania Senec a po predchádzajúcom riadnom poučení v zmysle § 131 ods. 1 Tr. por. vedome a úmyselne vypovedal nepravdivo o odcudzení motorového vozidla, čím sa dopustil pokračovacieho zločinu krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a domáha sa preto zrušenia uznesenia Krajského súdu v Bratislave, ktorým bol obvinený právoplatne oslobodený spod obžaloby prokurátora Vojenskej obvodnej prokuratúry.

Dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 písm. i/ Tr. por. je, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia: správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Najvyšší súd predovšetkým zdôrazňuje, že potreba skúmania vecnej stránky oslobodzujúceho rozhodnutia nutne predpokladá aj skúmanie skutkových okolností prípadu, ktoré však v rámci dovolania, ako mimoriadneho opravného prostriedku, nemôže dovolací súd skúmať ani meniť. Dovolanie je teda opravným prostriedkom určeným k náprave niektorých výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných väd, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania.

Tak, ako to už bolo opakovaně Najvyšším súdom Slovenskej republiky judikované, dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie potrebných okolností prípadne potrebných na rozhodnutie o dovolaní, môže vykonať dovolací súd len v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por. Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Preto pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa.

V trestnej veci obvineného Bc. H. H. treba zdôrazniť, že pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého obvinený v inkriminovanom čase na oddelení skráteneho vyšetrovania Senec, ako svedok v trestnej veci, nepravdivo vypovedal o krádeži motorového vozidla, „...pričom tak konal v úmysle zakryť svoju účasť na trestnom čine“.

Tieto skutkové okolnosti obsiahnuté v popise skutku poskytujú spoľahlivý podklad pre záver, že takéto konanie nie je trestným činom a v konečnom dôsledku pre oslobodenie obvineného spod obžaloby, pretože skutky v bodoch 1/ a 2/ nie sú zločinom krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák.

Právny názor a úvahy okresného i krajského súdu sú správne a dovolací súd sa stotožnil s ich úvahami týkajúcimi sa otázky právnej kvalifikácie konania obvineného, ktorého nepravdivá výpoveď bola motivovaná výlučne jeho úmyslom maskovať svoju účasť na protiprávnom konaní.

Nie je možné akceptovať dovoláciu námietku generálneho prokurátora, že v čase výsluchu nemohol predpokladať, že jeho protiprávna činnosť na území Českej republiky bude odhalená, pretože sa nemal ako dozvedieť, že je sledovaný políciou.

Ako sa následne ukázalo jeho konanie, keď sám sa dostavil na oddelenie polície v Senci a uviedol nepravdivé skutočnosti o krádeži jeho motorového vozidla bolo logické a odôvodnené, keďže na území

Českej republiky ho následne skutočne začali trestne stíhať pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi a zločin skrátania dane a poistného, pri ktorej trestnej činnosti malo byť použité jeho motorové vozidlo. Je plne v súlade so zásadami logického myslenia, že ak obvinený na polícii vypovedal nepravdivo, že jeho vozidlo bolo odcudzené, pričom výpovede dôležitých svedkov sú v príkrom rozpore s týmito jeho tvrdeniami, konal tak len z dôvodu, aby vykonal určité preventívne opatrenie na zakrytie vlastnej účasti na trestnom čine. Nie je potom možné akceptovať tvrdenia dovolateľa, že obvinený „...nevypovedal ohľadne svojho trestného činu spáchaného na území Českej republiky ."

Všetky ďalšie úvahy Okresného súdu Pezinok uvedené v časti odôvodnenia týkajúcej sa právnej kvalifikácie sú plne v súlade so zákonom a relevantnou judikatúrou. Nad rámec argumentácie nižších súdov treba zdôrazniť, že skutočnosť, že sa obvinený dostavil na políciu iniciatívne, sám bez predchádzajúceho predvolania do logiky jeho konania plne zapadá. Ak bolo v jeho záujme uviesť nepravdivé skutočnosti týkajúce sa odcudzenia jeho motorového vozidla, tak nebolo možné ani po poučení ako svedka „nútiť" ho do pravdivej výpovede, ktorou by de facto oznámil polícii vlastnú trestnú činnosť.

Z obsahu relevantného spisového materiálu vyplýva, že obvinený vypovedal síce v inkriminovanom čase na polícii v Senci nepravdivo, avšak z obsahu spisového materiálu (najmä výpovede svedka W. C.) je nepochybne zrejmé, že išlo o zakrývanie vlastnej činnosti, ktorá mohla mať znaky trestnej činnosti, resp. o zaistenie vlastnej obhajoby pre prípad trestného stíhania, pretože obvinený v čase výpovede mal vedomosť minimálne o kontrolnom zásahu polície na území Českej republiky, pri ktorom bola v jeho osobnom motorovom vozidle zistená prítomnosť bandasiiek s obsahom liehu. Z výpovede svedka C. totiž vyplývajú okolnosti, na základe ktorých obvinený mohol predpokladať, že jeho vozidlo s liehom bolo odhalené a teda, že sa zrejme stane osobou podozrivou zo spáchania trestnej činnosti a pre prípad, aby tomu tak nebolo, vypovedal nepravdivo o odcudzení motorového vozidla. Colným riaditeľstvom Olomouc bolo dňa 19. mája 2008 začaté trestné stíhanie vo veci trestného činu krátenia dane, poplatku a podobnej povinnej platby podľa § 148 ods. 1 Tr. zák. Českej republiky. Z uvedených dôvodov, napriek tomu, že Bc. H. H. bol pred výsluchom poučený ako svedok, v posudzovanom prípade nie je možné považovať jeho nepravdivú výpoveď za zločin krivej výpovede.

V rozsahu námietok generálneho prokurátora Slovenskej republiky nie sú teda splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. jeho dovolanie na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.